

Sobota, 8 Maja
2004

[Kontakt z autorem](#)

INFORMATOR

Komisji Sprawiedliwości, Pokoju i Ochrony Stworzenia w Konferencji Zachodnio Słowiańskiej OFM

SPOS

Poeta Samuel Taylor Coleridge w swoim utworze "The Ancient Mariner" (=Starożytny żeglarz) mówi: "Woda, wszędzie woda, lecz ani kropli do picia".

Koordynator Zachodnio Słowiańskiej Konferencji SPOS – O. Piotr Kwoczała (św. Jadwiga)

Delegaci Prowincjalni: O. Boguchwał Orczyk (Wniebowzięcia NMP); O. Ludwik Kurowski (M.B. Anielskiej); O. Grzegorz Błoch (św. Franciszek); O. Lesław Zachura (Niepokalanego Poczęcia NMP.); O. Gabriel Kubik (Czechy).

W Orędziu na Światowy Dzień Pokoju 2002 roku, Papież Jan Paweł II napisał, że "woda jest podstawowym czynnikiem zabezpieczenia żywności". Stosując opracowywanie komputerowe, raport Międzynarodowego Instytutu Badań Polityki Żywnościowej (IFPRI) zapowiada, że do 2025 roku niedobór wody spowoduje roczne straty 350 milionów metrycznych ton potencjalnej produkcji żywności - nieco więcej niż cała ilość aktualnego ziarna zbóż w USA. Innymi słowy, teraz okazuje się, iż jednym z głównych czynników ograniczających w przyszłości produkcję żywności będzie woda.

"Pochwalony bądź, Panie mój, przez
Siostrę Wodę, tak pożyteczną, pokorną,
cenną i czystą"

(Pochwała stworzeń, św. Franciszek z Asyżu)

Nasza siostra woda

Istnieją przepowiednie, że do 2025 roku dwie trzecie ludności świata nie będzie miała dostępu do wystarczającej ilości wody pitnej. Liczne wielonarodowe spółki widzą ten "kryzys" dla ludzkości jako korzystną okazję ekonomiczną. Fortune Magazin, maj 2000, notuje: "Woda zapowiada, iż będzie dla 21 wieku tym, czym był olej dla wieku XX, cennym artykułem handlu, który decyduje o bogactwie państw". Jednak w przeciwieństwie do oleju, woda nie ma środka zastępczego!

Dla większości ludzi woda nie jest uważana za "towar dla handlu", który się kupuje i sprzedaje. Woda była zawsze uważana jako "majątek publiczny", ponieważ jest ona koniecznie potrzebna nie tylko dla życia człowieka ale i dla życia zwierząt i roślin, jak również dla życia samej planety. Dlatego systemy publiczne i komunalne są odpowiedzialne za usługi wodociągów.

Według Światowej Organizacji Handlu i jej Generalnego Porozumienia w sprawie Handlu w dziedzinie Usług (GATS), wodociągi przechodzą pod nowy zestaw przepisów. Przepisy te umożliwiają wielonarodowym korporacjom "kupowanie i sprzedawanie" praw wody w kraju, w którym zechcą. Proszę rozważyć następujące przykłady:

- Eksporty wodne Alaski otrzymały kiedyś propozycję holowania lodowców z Alaski do Arabii Saudyjskiej.
- Szwajcarska wielonarodowa korporacja Nestle, właścicielka 68 spółek butelkowanej wody, pompuje wodę z jeziora Michigan w Stanach Zjednoczonych z zyskiem około 1,8 milionów dolarów dziennie. Sześćdziesiąt pięć procent tej wody wywozi się stamtąd dużymi ciężarówkami i sprzedaje na innych miejscach.
- W 1998 roku korporacja kanadyjska otrzymała zezwolenie na wywóz co roku około 156 milionów litrów wody z Jeziora Superior i jej sprzedaż w Azji. Propozycja ta została ostatecznie odrzucona z powodu publicznego i politycznego oburzenia.

Pierwsza wielka wojna o wodę w 21 wieku miała miejsce w Boliwii, gdy Bank Światowy odmówił odnowienia pożyczki 25 milionów dolarów, jeśli usługi wodne nie zostaną sprywatyzowane. Po sprzedaniu Bechtel'owi - silnej korporacji Stanów Zjednoczonych - publicznej elektrowni wodnej w mieście Cochabamba, ceny wody natychmiast wzrosły. Mieszkańcy Cochabamby protestowali całymi dniami w masowych demonstracjach ulicznych, co ostatecznie doprowadziło do strajku generalnego, który zamknął gospodarkę miasta, i Bechtel był zmuszony opuścić kraj. W chwili obecnej, Bechtel zaskarża rząd Boliwii w "tajnej rozprawie" Światowej Organizacji Handlu (WTO), o 25 milionów dolarów!

Bank Światowy oraz Międzynarodowy Fundusz Walutowy (IMF) w wielu wypadkach udzielają nowych pożyczek pod warunkiem prywatyzacji wody i innych usług! "Przypadkowa inspekcja pożyczek Funduszu Międzynarodowego w 40 krajach w 2000 roku wykazała, że 12 krajów miało warunkowe pożyczki, wymuszające prywatyzację wody. Ogólnie są to kraje Afryki, najmniejsze, najuboższe i cierpiące na skutek długów. Każdego roku w Afryce umiera ponad 5 milionów ludzi na skutek wielkiego braku dostępu do wody".

Ostatnio Holenderski Dziennik Finansowy zamieścił artykuł informujący, że "Unia Europejska wywiera presję na rozwijające się kraje, aby odstąpiły swoje zapasy wody europejskim korporacjom". Artykuł ten mówi, w jakich

sektorach w innych krajach Światowej Organizacji Handlu Unia Europejska stara się o dostęp do rynku, w ramach GATS i ważnych przyszłych negocjacji pod zwierzchnictwem tak zwanego Doha Round Światowej Organizacji Handlu (WTO). Europejskie korporacje wody pitnej, jak Suez, Vivendi i Thames Water są zainteresowane zagarnięciem publicznych zasobów wody pitnej w rozwijającym się świecie.

Otóż, co się dzieje: legalne umowy pod zwierzchnictwem WTO zezwalają na swobodny i nieregulowany przepływ towarów, usług i kapitału przez granice państw. Rządy podpisują się pod zagarnianiem z ich własnego kraju zasobów wody w zamian za obniżenie długu, za obietnicę dostępu do rynku i za pomoc zagraniczną. Obywatele zaś wtedy muszą kupować wodę po wysokiej cenie.

Ponieważ instytucje te (WTO, IMF) coraz bardziej przejmują ekonomiczną i społeczną taktykę podejmowania decyzji danego państwa, musimy zadać pytanie, gdzie społeczeństwo nakreśla granicę między tym, jakie towary i usługi winny być chronione, bo są koniecznie potrzebne mężczyznom, kobietom czy dzieciom, by mogli prowadzić życie godne człowieka, kontra nakazowi biznesu, który dąży do osiągnięcia maksymalnego zysku?

Pokój i Dobro! O. Piotr OFM